

2001

Vladimír Kafka (1963 – 2018)

Paměť prostoru, 2001

Malba obrazu **Paměť prostoru** byla koncipována na základě pobytu Vladimíra Kafky v peruánských Andách. Odráždí se v ní hluboké malířovy zážitky ze setkání s původní indiánskou kulturou, stejně jako dojmy z absolvování tamějších šamanských rituálů naplněných animalistickou magií. Sam autor byl niterně, ovšem jen částečně, na takové přelomové setkání připraven. Byl vybaven mimořádnou senzitivností, odmala se totiž potýkal se závažným onemocněním, a různými dramatickými okamžiky svého bohémského života. To vše ještě umocňovala zvláštní atmosféra, kterou prapůvodní obyvatelé spojují s intenzivním prožíváním nadčasového kosmického dění, v němž nejdůležitější roli hraje „Slunce“, vedoucí princip všehomíra. Také pak i ono místo – určitý pro obyčejný život zapovězený prostor, kde se všechny seance uskutečňovaly, obsahoval „paměť“ minulých tajemných obřadů. Malíř usiloval o to, aby se všechny intelektuální a zejména emocionální roviny těchto výjimečných životních situací vlily do rukopisného pojednání díla, do strukturálních a materiálových stop na povrchu plátna, i do koloritu malby. Charakteristickým rysem této malířské etapy, jejímž vyvrcholením byla výstava pod názvem „Slunce mluví“ v roce 2004 v karlovarské galerii, bylo použití práškového karborunda jako výrazového prostředku. Rozměrný obraz má díky tomu mimořádně pableskující černý povrch, který je v malém náznaku doplněn barevnou „ozvěnou“ typických peruánských výšivek. Výtvarné prostředky proměnily obraz v třpytivé duchovní ticho.

Vladimír Kafka v letech 1985 – 1990 studoval na AVU v Praze u prof. Josefa Ptáčka a prof. Milana Knížíka. Samostatně vystavoval od roku 1989. Kromě výtvarné činnosti se věnoval také léčitelství a vydal několik publikací.

100 LET
DĚL
UMĚLCŮ
OSUDŮ